

1	GEBED
----------	--------------

Bid om Gods leiding door Zijn Geest, voor bewustwording van Zijn aanwezigheid en voor het luisteren naar Zijn stem. Wijd deze groep en les over gemeente bouw toe aan de Heer.

2	UITWISSELEN (20 minuten)	[STILLE TIJDEN] 1 PETRUS 3 - 5
----------	---------------------------------	---

Deel (of lees) om de beurt in het kort wat je in een van je stille tijden uit de toegewezen Bijbelgedeelten geleerd hebt (1 Petrus 3 - 5). Luister naar de persoon die deelt, neem hem serieus en accepteer hem. Ga niet verder in op wat hij vertelt. Maak aantekeningen.

3	MEMORISATIE (5 minuten)	[CHRISTELIJKE OPVOEDING] (3) DEUTERONOMIUM 6:6-7
----------	--------------------------------	---

Repeteer twee aan twee.

(3) Leer Gods Woord. Deuteronomium 6:6-7. Deze woorden die Ik u heden gebied, moeten in uw hart zijn. U moet ze uw kinderen inprenten en erover spreken, als u in uw huis zit en als u over de weg gaat, als u neerligt en als u opstaat.

4	ONDERRICHT (85 minuten)	[KERK HERSTELLEND BEDIENING] TUCHT UITOEFENEN
----------	--------------------------------	--

Inleiding. Deze studie gaat over de principes en praktijk van het uitoefenen van tucht. “Tucht” is een maatregel die men neemt als een gemeentelid een overtreding begaat. Deze maatregel wordt beperkt tot het gebied van de overtreding en mag niet uitgebreid worden naar de rest van het leven van de overtreder. Het doel van tucht is niet om de overtreder te straffen, maar om hem *te trekken naar Jezus Christus* en Zijn “smalle weg”. We behandelen de redenen, de handelwijze en de richtlijnen voor het uitoefenen van tucht.

A. REDENEN VOOR HET UITOEFENEN VAN TUCHT

1. Het bevel om tucht uit te oefenen.

Introductie. Christenen zijn *verloste zondaren*. Zij zijn *gerechtvaardigd*, dat wil zeggen, al hun zonden zijn *vergeven* en zullen hen niet worden aangerekend op de dag van het laatste oordeel, omdat zij geloven in Jezus Christus (Johannes 5:24). Hoewel christenen voortdurend geheiligd worden door het werk van de Heilige Geest in hen en de bediening van andere christenen, vallen zij toch nog in zonden (1 Johannes 1:8,10; 2:1). Meestal belijden christenen hun zonden en ontvangen zij vergeving en reiniging (1 Johannes 1:9). Maar als zij zich niet van hun overtreding (zonde) bekeren, dan wordt tucht noodzakelijk.

Lees Matteüs 18:15; 1 Korintiërs 5:9-13.

Ontdek en bespreek. In welke gevallen moeten christenen tucht uitoefenen?

Aantekeningen. Er zijn momenten dat een christen zich niet bekeert of wil bekeren van zijn overtreding. Hij probeert zijn gedrag te rechtvaardigen of een ander de schuld te geven voor zijn gedrag.

In Matteüs 18:15 beveelt Jezus Christus, “Maar als uw broeder tegen u gezondigd heeft, ga naar hem toe en wijs hem terecht tussen u en hem alleen.” Christenen moeten tucht uitoefenen wanneer zij weten dat een christen een overtreding begaan heeft. In 1 Korintiërs 5:12-13 leert de apostel Paulus, “Het is toch niet aan mij om hen die buiten zijn te oordelen? Oordeelt u immers niet alleen hen die binnen zijn? Maar hen die buiten zijn, oordeelt God. En doe de kwaaddoener uit uw midden weg.”

Wanneer christenen weten (zien of horen) dat een ander christen zich schuldig maakt aan bijvoorbeeld seksuele immoraliteit, hebzucht met betrekking tot geld, macht of roem, afgoderij, leugens of kwaadsprekerij (roddelen), dronkenschap, oneerlijkheid (corruptie), valse verkondiging, wanorde, ongehoorzaamheid (niet luisteren), enz., dan moeten zij optreden.

2. De waarde van het uitoefenen van tucht.

Lees Spreuken 3:11-12; 6:23; 10:17; 15:5; Prediker 8:11; Hebreëen 12:10-11.

Ontdek en bespreek. Wat is de grote waarde van het uitoefenen van tucht?

(1) Tucht voorkomt het verspreiden van zonde.

Prediker 8:11 waarschuwt, “Omdat het vonnis over een slechte daad niet snel geveld wordt, daarom blijft het hart van de mensenkinderen in hen vervuld van kwaaddoen.” En Spreuken 10:17 waarschuwt, “Wie bestraffing achter zich laat, doet dwalen.” Daarom is tucht nodig in het gezin, in de gemeente en in de maatschappij ten einde de verspreiding van het kwaad te voorkomen en tegen de misdaad te strijden!

(2) Tucht bevordert geestelijke groei.

Volgens Spreuken 15:5 bevordert tucht *wijsheid*: “Wie de bestraffing in acht neemt, is schrander.” En volgens Hebrëeën 12:10-11 bevordert tucht *heiligheid en gerechtigheid*. “Want onze aardse vaders hebben ons wel voor een korte tijd naar het hun goeddacht bestraft, maar God doet dat tot ons nut, opdat wij deel krijgen aan Zijn heiligheid. En elke bestraffing (tucht) schijnt op het moment zelf wel geen reden tot blijdschap te zijn, maar tot droefheid. Maar later geeft zij hun die erdoor geoefend zijn een vreedzame vrucht van gerechtigheid.” Daarom is tucht onontbeerlijk voor geestelijke groei! Christenen die tucht ondergaan, worden wijzer in hun gedrag, heiliger in hun karakter en vruchtbaarder in hun rechtvaardige handelingen!

(3) Tucht leidt tot het ervaren van leven en liefde.

Spreuken 6:23 leert, “Bestrafing en vermaning zijn de weg van het *leven*.” En Spreuken 3:11-12 leert, “Verwerpt de vermaning van de HEERE niet en heb geen afkeer van Zijn bestraffing. Want de HEERE straft wie Hij *liefheeft*, zoals een vader doet met de zoon die hij goedgezind is.” Bestrafing (tucht) is een van de wegen waarop God Zijn liefde voor Zijn kinderen uitdrukt, omdat Hij het allerbeste voor hen verlangt!

B. HANDELWIJZE VOOR HET UITOEFENEN VAN TUCHT

1. Verschillende soorten van tucht.

Introductie. Er zijn zeven soorten van bestraffing of tucht in de Bijbel: *tucht door God, tucht door de overheid, tucht door ouders en tucht door de apostelen die we in het kort bespreken. Dan is er nog zelftucht, wederzijdse tucht en kerkelijke tucht, die we meer uitgebreid in deze studie bespreken.*

Lees Spreuken 13:24; Romeinen 1:18; Romeinen 13:1-5; Galaten 1:6-9.

Ontdek en bespreek. Wat zijn de verschillende redenen voor God en de andere instellingen van gezag om tucht uit te oefenen?

(1) Tucht door God (Christus).

God strafte Israël als het van God afdwaalde. God strafte ook de andere volken omdat zij in afgoderij en seksuele immoraliteit vervielen (Romeinen 1:18).

Jezus Christus strafte de zeven historische gemeenten in Klein Azië gedurende de eerste eeuw n.C. Hij zegt bijvoorbeeld, “Ik heb tegen u dat u uw eerste liefde hebt verlaten” (Openbaring 2:4). “Ik heb enkele dingen tegen u, namelijk dat u daar mensen hebt die zich houden aan de (valse) leer van Bileam, die Balak leerde voor de Israëlieten een struikelblok neer te leggen, opdat zij afgodenoffers zouden eten en hoererij bedrijven. Zo hebt u er ook die zich houden aan de (valse) leer van de Nikolaiëten en dat haat Ik” (Openbaring 2:14-15). “Ik heb enkele dingen tegen u: dat u de vrouw Izebel, die van zichzelf zegt dat zij een profetes is, ongemoeid haar gang laat gaan om (haar valse leer) te onderwijzen en Mijn dienstknechten te misleiden, zodat zij hoererij bedrijven en afgodenoffers eten. En Ik heb haar tijd gegeven, opdat zij zich van haar hoererij zou bekeren, maar zij heeft zich niet bekeerd. Zie Ik werp haar te bed (een ziekbed) met hen die met haar overspel plegen, in grote verdrukking, als zij zich niet bekeren van hun werken. ... Ik ben Die nieren en harten doorzoek, en Ik zal u geven een ieder naar uw werken (Openbaring 2:20-24). “Ik heb uw werken niet vol bevonden voor God ... Omdat u lauw bent en niet koud en ook niet heet, zal Ik u uit Mijn mond spuwen. ... Ieder die Ik liefheb, wijs Ik terecht en bestraf Ik. Wees dan ijverig en bekeer u” (Openbaring 3:16,19). “Bedenk dan hoe u het hebt ontvangen en gehoord, en houdt het vast en bekeer u. Als u dan niet waakzaam bent, zal Ik bij u komen (om te tuchtigen) als een dief (onverwachts) en u zult beslist niet weten op welk uur Ik bij u zal komen” (Openbaring 3:2-3)!

Jezus komt NU al onverwachts tot gemeenten om ze te straffen! De bedoeling van tucht is bekering! Wat Jezus aan deze zeven historische gemeenten gezegd heeft, zegt Hij tegen alle gemeenten in de wereldgeschiedenis (Openbaring 2:7). Geen christen of geen christelijke gemeente is vrijgesteld van de tucht van Jezus Christus!

(2) Tucht door de overheid.

God heeft aan de overheden in de wereld verantwoordelijkheid en gezag gegeven om kwaaddoeners te straffen. Overheden zijn “Gods dienaren” en moeten *vrees inboezemen bij alle kwaaddoeners (en niet bij onderdanen die recht doen)!*

De overheid heeft gezag van God gekregen om “het zwaard te dragen”, dat wil zeggen, om de doodstraf uit te oefenen (Romeinen 13:1-5), maar alleen voor redenen die in de Bijbel opgetekend staan (Genesis 9:5-6; Exodus 21:12-17; Matteüs 26:52).

Het gezag van alle overheden is beperkt. Bijvoorbeeld, een overheid van een land heeft niet het gezag gekregen om Gods werk door Jezus Christus in het land (de verkondiging van het evangelie met woord en daad) te verhinderen of te verbieden (Handelingen 4:19-20; 5:29)!

(3) Tucht door ouders.

God heeft aan ouders de verantwoordelijkheid en het gezag gegeven om hun onmondige kinderen op te voeden in de onderwijzing en terechtwijzing van de Heere (Efeziërs 6:4) en als het nodig is te straffen. “Wie zijn roede (stok) spaart, haat zijn zoon; maar wie hem liefheeft, tuchtigt (bestraft) hem reeds vroeg” (Spreuken 13:24, NBG). De Bijbel leert, “Tuchtig (bestraf) uw zoon en hij zal u rust bereiden en u vreugde verschaffen” (Spreuken 29:17, NBG).

(4) Tucht door de apostelen.

Jezus Christus heeft aan Zijn twaalf apostelen de bijzondere verantwoordelijkheid en het gezag gegeven om mensen op te nemen in of uit te sluiten uit de Kerk/Gemeente (Matteüs 16:18-19; 18:18; Handelingen 5:1-11; 8:14-17; Galaten 1:6-9). Deze apostolische tucht bestaat niet meer, omdat de Kerk/Gemeente met een raad van oudsten gevestigd (Handelingen 14:23) is en de apostelen van Jezus Christus geen opvolgers hebben! Er bestaan nog wel “apostelen van de gemeenten” in de zin van vertegenwoordigers of zendelingen (Handelingen 14:1-4,26-28; 2 Korintiërs 8:23; Filippenzen 2:25; 1 Tessalonicenzen 2:6-7), maar zij hebben niet hetzelfde gezag als de apostelen van Jezus Christus gekregen!

2. Zelftucht.

Lees Matteüs 18:7-9; Lukas 6:42-43; Romeinen 16:17-18; 2 Johannes 9-10.

Ontdek en bespreek. Hoe moeten alle christenen zelftucht beoefenen?

Aantekeningen. Elk mens heeft de verantwoordelijkheid om zelftucht te beoefenen. Door gebruik te maken van Gods genade hoort elke christen *zijn wil te gebruiken* om zich telkens toe te wijden aan de beoefening van zelftucht. Uiteindelijk houdt God bij het laatste oordeel elk mens verantwoordelijk voor zijn eigen werken (Romeinen 2:6).

(1) Ieder mens is ervoor verantwoordelijk om zonde weg te doen.

In Lukas 6:42-43 leert Jezus, “Hoe kunt u tegen uw broeder zeggen: Broeder, laat toe dat ik de splinter, die in uw oog is, eruit haal, terwijl uzelf de balk in uw oog niet ziet? Huichelaar, haal eerst de balk uit uw oog en dan zult u goed kunnen zien om de splinter, die in het oog van uw broeder is, eruit te halen. Want er is geen goede boom die slechte vrucht voortbrengt, en geen slechte boom die goede vrucht voortbrengt.”

Terwijl niet-christenen geen vergeving voor hun zonden ontvangen (zolang zij ongelovig blijven), kunnen christenen hun zonden belijden en volledig vergeving ontvangen (1 Johannes 1:9). Terwijl niet-christenen slaven van zonden blijven (zolang zij niet wedergeboren zijn) (Johannes 8:34), hebben christenen de Heilige Geest Die in hen woont en helpt om de zonde te weerstaan (Johannes 8:36).

(2) Ieder mens is ervoor verantwoordelijk om zich af te keren van mensen die verdeeldheid zaaien of een valse leer verkondigen.

Romeinen 16:17-18 en 2 Johannes 9-10 leert dat christenen zich moeten afkeren van mensen die verdeeldheid zaaien of een valse leer verkondigen. Terwijl niet-christenen de leugens van de duivel niet kunnen weerstaan (Johannes 8:44; 1 Johannes 5:19), kunnen christenen de duivel wel weerstaan (Efeziërs 6:16-17; Jakobus 4:7; 1 Petrus 5:8) en heeft de duivel ook geen vat op hen (1 Johannes 5:18)!

(3) Ieder mens is ervoor verantwoordelijk om anderen niet tot struikelen te brengen.

In Matteüs 18:7-9 zegt Jezus “Wee de wereld vanwege al haar struikelblokken (dingen die mensen doen zondigen)” (zie Matteüs 13:41)! “Want het is noodzakelijk dat er struikelblokken komen; maar wee de mens door wie zo’n struikelblok er komt!” Bijvoorbeeld, alle mensen betrokken bij casino’s, gokken en loterijen, bij nachtclubs en seksuele immoraliteit, bij het produceren of verspreiden van drugs, inclusief sigaretten, bij terroristische organisaties en moord, valse propaganda en leugens, enz. leggen struikelblokken voor anderen en bevorderen het kwaad.

3. Wederzijdse tucht.

Lees Matteüs 5:23-24; Matteüs 18:15; Galaten 6:1.

Ontdek en bespreek. Hoe moeten christenen wederzijdse tucht beoefenen?

Aantekeningen. Elk christen heeft de verantwoordelijkheid en het gezag om wederzijdse tucht te beoefenen. Het doet er niet toe of de ander christen tegen God, tegen een ander mens of tegen jou zondigt (een overtreding begaat).

(1) Iedere christen is ervoor verantwoordelijk om meteen iets recht te zetten wanneer een ander iets tegen hem heeft.

In Matteüs 5:23-24 leert Jezus dat als je herinnert dat je broeder iets tegen je heeft, je meteen het initiatief moet nemen om naar hem toe te gaan en je met hem te verzoenen. Wederzijdse tucht moet onder vier ogen geschieden en moet op een zachtmoedige wijze gebeuren

(2) Iedere christen is ervoor verantwoordelijk om een andere christen terecht te wijzen die tegen hem zondigt.

In het geval waar twee christenen een geschil hebben of het gevoel hebben dat de ander iets verkeerd tegen hem gedaan heeft, moeten zij eerst proberen om hun geschil onder vier ogen te beslechten, voordat zij de oudsten of de hele

gemeente bij hun probleem betrekken. In Matteüs 18:15 zegt Jezus, “Maar als uw broeder tegen u gezondigd heeft, ga naar hem toe en wijs hem terecht tussen u en hem alleen; als hij naar u luistert, hebt u uw broeder gewonnen.”

(3) Iedere christen is ervoor verantwoordelijk om een andere christen terecht te wijzen die een overtreding begaat.

Galaten 6:1 leert, “Broeders, ook als iemand onverhoeds tot enige overtreding komt, moet u die geestelijk bent, zo iemand weer terechtbrengen, in een geest van zachtmoedigheid. Houd intussen uzelf in het oog, opdat ook u niet in verzoeking komt.”

4. Kerkelijke tucht van een meer persoonlijke zonde.

Lees Matteüs 18:15-17.

Ontdek en bespreek. Hoe moeten christenen tucht uitoefenen over een persoonlijke zonde?

Aantekeningen.

(1) Kerkelijke tucht.

In Matteüs 18:15 zegt Jezus, “Als uw broeder tegen u gezondigd heeft, ga naar hem toe en wijs hem terecht tussen u en hem alleen; als hij naar u luistert, hebt u uw broeder gewonnen.” Als dit niet lukt, is de tweede stap om hem terecht te wijzen in het bijzijn van één of twee getuigen. En als dit niet lukt, is de derde stap om hem terecht te wijzen in het bijzijn van de gemeente (de georganiseerde bijeenkomst van de hele gemeente of de raad van oudsten die de gemeente vertegenwoordigt). “Als hij ook niet naar de gemeente luistert, laat hij dan voor u als de heiden en de tollenaar (dat wil zeggen, als een niet-christen) zijn.”

(2) De voorgeschreven stappen om tucht uit te oefenen bij een persoonlijke zonde.

- De eerste stap is om de overtreder persoonlijk onder vier ogen terecht te wijzen door onder anderen zijn overtreding aan het licht te brengen.
- De tweede stap neem je pas als hij niet wil luisteren. Neem dan nog een of twee getuigen mee en spreek hem een tweede keer aan.
- De derde stap neem je als hij blijft weigeren om te luisteren. Maak dan zijn overtreding bekend aan de raad van oudsten die de gemeente vertegenwoordigt en niet aan het hele publiek. De raad van oudsten moet hem dan tuchtigen (bestrafen).
- De vierde stap wordt pas genomen wanneer hij de terechtwijzing van de raad van oudsten blijft afwijzen. De oudsten maken dan zijn overtreding aan de hele gemeente bekend en heffen zijn lidmaatschap van de gemeente officieel op. Dit wordt wel “excommunicatie” (uitsluiten) genoemd, omdat de koppige overtreder uitgesloten wordt van deelname aan het Avondmaal en van het uitoefenen van een bediening in de gemeente. De leden van de gemeente moeten kennis nemen van het besluit van de raad van oudsten *en deze overtreder als een niet-christen beschouwen en behandelen. Dit betekent niet dat de gemeente hem als een vijand moet schuwen of mijden. De gemeente gaat met hem om als een ongelovige die voor Christus gewonnen moet worden!* Christenen blijven voor hem bidden, blijven hem opzoeken en liefhebben en proberen hem weer terug te winnen voor het geloof en de gehoorzaamheid aan Jezus Christus.

5. Kerkelijke tucht van een meer openbare zonde.

Lees Romeinen 12:17-21; 1 Korintiërs 5:1-5,9-13; 2 Tessalonicenzen 3:6-15; 2 Timoteüs 2:25-26; Titus 3:9-11; Jakobus 2:12-13; 3 Johannes 9-10.

Ontdek en bespreek. Hoe moeten christenen tucht uitoefenen over een meer openbare zonde?

Aantekeningen.

(1) Kerkelijke tucht.

Bepaalde overtredingen (zonden) kunnen zo ver gevorderd zijn dat alleen nog maar openbare tucht uitgeoefend kan worden. Volgens de Bijbel moet de volgende zonden veroordeeld worden:

- incest, overspel, homoseksueel gedrag, bestialiteit (Leviticus 18:6,20,22,23; 1 Korintiërs 6:9)
- stelen, liegen, bedriegen, valse eed afleggen, afpersen, beroven, arbeidsloon inhouden, vervloeken, struikelblokken neerleggen, onrecht in de rechtspraak plegen, partijschap, met lasterpraat (bijvoorbeeld in politieke kampanjes) omgaan, levens bedreigen, je broeder in je hart haten, deelhebben aan een anders schuld, wraak nemen, een wrok koesteren, je naaste niet liefhebben en oneerlijk zaken doen (Leviticus 19:11-36)
- in verbinding staan met geesten (spiritisten)(Leviticus 20:27; 1 Timoteüs 4:1-2)
- je kinderen in afgoderij betrekken, waarzeggerij en occultisme, tovenarij, bezweringen, valse profetie (Deuteronomium 18:9-14,20)
- verkrachting, pedofilie, lover boys (Deuteronomium 22:25)
- prostitutie (Deuteronomium 23:17-18)
- ontvoering, slavenhandel (Deuteronomium 24:7; 1 Timoteüs 1:8-11)
- het recht van vreemdelingen en wezen buigen (Deuteronomium 24:17)
- wreed straffen (Deuteronomium 25:1-3)
- liegen. God haat een valse tong en een valse getuige (Spreuken 6:16-19). Valse profeten, valse leraren, valse predikers, valse getuigen, sprekers van valse dromen, valse visioenen, enz. moeten onmiddellijk geschorst worden.

God Zelf zal een mens straffen die erop aanspraak maakt dat wat hij zegt (“een orakel of goddelijke uitspraak”) (HSV: last) “van de HEERE komt” (Jeremia 23:16-40; zie Deuteronomium 18:21-22).

- moord (Matteüs 15:18)
- haters van God, smaders, hoogmoedigen, grootsprekers, bedenkers van slechte dingen, ongehoorzaam aan hun ouders (Romeinen 1:28-32)
- seksuele immoraliteit, geldgierigheid; afgoderij (een andere godsdienst of sekte); lastering; dronkenschap; oplichterij (1 Korintiërs 5:11, NBG)
- ongeregeld gedrag; luiheid door geen werk te verrichten; bezig zijn met nutteloze zaken of een bemoeial zijn (2 Tessalonicenzen 3:11)
- een scheurmaker zijn en verdeeldheid zaaien (Titus 3:10)
- terreur, heilige oorlog voeren (Jakobus 4:1-2) geweld, moord
- losbandigheid, begeerten, dronkenschap, zwelgpacten, drinkgelagen en walgelijke afgoderij (1 Petrus 4:3)
- ongelovigen, verfoeilijken, moordenaars, ontuchtplegers, tovenaars, afgodendienaars, leugenaars (Openbaring 21:8)
- enz. enz.

Maar deze veroordeling moet altijd gepaard gaan met christelijke liefde (1 Korintiërs 13:1-8) en met barmhartigheid. Jakobus 2:12-13 zegt, “Spreek zó en handel zó als mensen die geoordeeld zullen worden door de wet van de vrijheid. Want onbarmhartig zal het oordeel zijn over hem die geen barmhartigheid heeft bewezen. En de barmhartigheid triomfeert over het oordeel!” In het verlossingsplan vereist gerechtigheid dat de overtreder veroordeeld en gestraft wordt, en barmhartigheid pleit dat de overtreder gered (verlost, behouden) mag worden. In het verlossingsplan triomfeert de barmhartigheid! Zo ook in de kerkelijke tucht, vereist gerechtigheid dat de overtreder veroordeeld en gestraft wordt, maar de barmhartigheid pleit dat de overtreder overreed wordt zich te bekeren. Moge in de kerkelijke tucht de barmhartigheid ook over het oordeel triomferen!

(2) De voorgeschreven stappen om tucht uit te oefenen bij een meer openbare zonde.

Bijvoorbeeld: valse leer verkondigen, seksuele immoraliteit begaan, ruzie- en scheuringen veroorzaken, oneerlijkheid m.b.t. geldzaken, enz.

- De eerste stap is dat één van de leiders (als Titus) de overtreder (zondaar) minstens twee keer terechtwijst (Grieks: mé paragelló, onbepaalde wijs) (Titus 3:10-11). De eerste keer onder vier ogen. De tweede keer in de tegenwoordigheid van de persoon tegen wie hij een overtreding heeft begaan of een oudste (ouderling).
- De tweede stap wordt pas genomen als hij geen berouw toont, zich niet bekeert en geen acht slaat op de waarschuwing of terechtwijzing. Vestig de aandacht van de gemeente op zijn gedrag (tekent hem) (Grieks: semaió), zodat hij beschaamd wordt (2 Tessalonicenzen 3:14-15, NBG; 3 Johannes 9-10). De hele gemeente moet bewust zijn van zijn wijze van doen en het gevaar dat daaraan verbonden is. Maar de gemeente moet hem niet als een vijand behandelen.
- De derde stap wordt pas genomen als hij niet geraakt wordt door openbare schande en blijft weigeren zijn gedrag te veranderen. De gemeente moet dan afstand van hem houden en niet langer (op vertrouwelijke wijze) met hem omgaan (2 Tessalonicenzen 3:6,14). Hij moet geschuwd of vermeden worden, zodat hij zich gaat schamen voor zijn gedrag.

Dit soort van bestraffing lijkt hard en onrechtvaardig, maar de Bijbel heeft een goede rede voor dit bevel. Deze soort van bestraffing is niet voor kleine overtredingen (zonden) en beslist niet voor een mens die boetvaardig is, zelfs boetvaardig is na een heel ernstige overtreding! Deze bestraffing is voor mensen die weigeren zich te bekeren na herhaaldelijke waarschuwingen. De onboetvaardige overtreder vernietigt niet alleen zijn eigen leven, maar besmet ook de levens van andere christenen en trekt hen mee in zijn overtreding (zonde). De zonden die deze soort bestraffing verdienen zijn vooral: seksuele immoraliteit in alle vormen (pornografie, hoererij, echtbreuk, prostitutie, homoseksualiteit, enz.); geestelijke immoraliteit (valse profeten en valse leraren, sekten, 2 Johannes 10), afgoderij in alle vormen (geldzucht, machtswellust, eerezucht, occultisme); bitterheid (leugens, lastering, haat zaaien, Hebreeën 12:15); lasteren van God, Christus of het christelijke geloof (1 Timoteüs 1:19-20); misbruik van alcohol, drugs, corruptie, misdaad, enz.). Om te voorkomen dat andere christenen in deze praktijken meegetrokken worden, moeten zij dergelijke overtreders schuwen (vermijden).

De onboetvaardige mens kan zich verworpen voelen en zich helemaal tegen God, Christus en christenen keren en uiteindelijk ook verloren gaan. Maar als de gemeente toelaat dat deze onboetvaardige mens doorgaat om zijn zonden in hun midden te doen, kunnen nog veel meer mensen verloren gaan! De beste benadering is dat een oudste of bevoegd (en bekwaam) christen probeert contact met hem te houden en hem met zachtmoedigheid te onderwijzen ten einde hem te overtuigen dat hij zich moet bekeren (2 Timoteüs 2:25-26). De onboetvaardige mens kan zich diep gaan schamen over zijn gedrag en kan zich bekeren. De christen die contact gehouden heeft, kan zo deze zondaar verhinderen van het christelijke geloof af te vallen (zie 1 Timoteüs 4:16).

- De vierde stap wordt pas genomen als schuwen (vermijden) niet helpt en de overtreder blijft weigeren zich te bekeren. Dan moet de gemeente de overtreder uit hun midden verwijderen. De gemeente moet zijn lidmaatschap beëindigen (1 Korintiërs 5:2), zich niet meer met hem inlaten opdat hij zich gaat schamen (2 Tessalonicenzen 3:14) en hem voortaan als een niet-christen beschouwen en behandelen (Matteüs 18:17). Zonder de geestelijke gemeenschap van de gemeente staat hij bloot aan de satan, de zondige wereld en zijn eigen zondige natuur, “tot

verderf van het vlees (zijn zondige natuur)” met de hoop “dat de geest (zijn ziel) behouden zal worden op de Laatste Oordeelsdag” (1 Korintiërs 5:4-5).

Om van de gemeente afgesneden te worden is een serieuze zaak. In het geval van een zwakke gemeente als in Korinte, moeten de christenen niets meer met hem te maken hebben (1 Korintiërs 5:9-11; Titus 3:10).

Maar christenen mogen geen wraak nemen (Romeinen 12:17-21). Als deze overtreder (zondaar) de erediensten wil bijwonen, moeten de christenen dat toestaan om hem een gelegenheid te geven zich te bekeren. De barmhartigheid moet altijd over het oordeel blijven triomferen (Jakobus 2:13)!

6. Kerkelijke tucht van een oudste of andere leider.

Lees Titus 1:6; 1 Timoteüs 3:2; 5:1-2,17-20; Galaten 2:11-16.

Ontdek en bespreek. Hoe moet een gemeente tucht uitoefenen over de zonde van een oudste of leider in de gemeente?
Aantekeningen.

(1) Een oudste moet in de tegenwoordigheid van anderen terecht gewezen worden, alleen wanneer er minstens twee getuigen zijn.

1 Timoteüs 5:19-20 zegt, “Neem tegen een ouderling geen beschuldiging aan, tenzij er twee of drie getuigen zijn. Wijs hen die zondigen, in tegenwoordigheid van allen terecht (Grieks: elenchó), opdat ook de anderen vrees zullen hebben.” Oudsten of andere christelijke leiders zijn niet vrijgesteld van de christelijke tucht! Alle gewone christenen moeten blijven letten op de leer en het gedrag van hun leiders (1 Timoteüs 4:15-16). En als een leider valse leringen leert of niet volgens de christelijk onderwijzingen leeft, dan moet hij onder tucht gesteld worden. Hij moet in het bijzijn van minstens al de andere oudsten terechtgewezen worden zodat zij de gevolgen van dergelijke zonden zullen vrezen!

Als hij weigert zich te bekeren of volhardt in zijn verkeerde gedrag, moet hij eerst van zijn ambt en verantwoordelijkheden geschorst worden *en de hele gemeenten moet hierover in kennis gesteld worden*. Als hij doorgaat zijn hart te verharden, moet de hele gemeente niet meer met hem op vertrouwelijke voet omgaan. Als hij blijft weigeren zich te bekeren, moet de gemeente hem uit de gemeente uitsluiten.

(2) Een oudste (kerkleider) moet terecht gewezen worden ongeacht zijn ouderdom of positie in de gemeente.

1 Timoteüs 5:1-2,19-20 leert dat een overtreder terechtgewezen moet worden *ongeacht zijn ouderdom of positie in de gemeente of maatschappij*. In Galaten 2:11-16 heeft de apostel Paulus niet geaarzeld om de apostel Petrus in het openbaar terecht te wijzen voor zijn huichelachtige gedrag!

Hoewel sommige nationale culturen verbieden dat een ouder persoon of een leider in de gemeenschap terechtgewezen wordt (uit angst voor gezichtsverlies), beveelt de christelijke cultuur of cultuur van het Koninkrijk van God dat oudere mensen en leiders ook terechtgewezen moeten worden! In deze gevallen moeten de nationale culturen plaats maken voor de cultuur van het Koninkrijk van God en moet de cultuur van het Koninkrijk van God consequent in de gemeente doorgevoerd worden!

(3) Een oudste die in seksuele immoraliteit vervalt, moet op staande voet ontslagen worden.

Een oudste of leider die in seksuele immoraliteit vervalt, moet op staande voet uit zijn ambt ontslagen worden en onder tucht geplaatst worden, omdat “een oudste onberispelijk moet zijn”. Een van de door God gegeven vereisten voor een oudste is: hij moet “de man van één vrouw, beheerst, bezonnen en eerbaar zijn” (1 Timoteüs 3:2). Dit betekent dat hij niet mag flirten, betrokken raken in pornografie, seksuele immoraliteit, echtbreuk of echtscheiding, maar dat hij zijn vrouw in heiligheid en eerbaarheid moet winnen en liefhebben (1 Tessalonicenzen 4:4; Efeziërs 5:25-29).

C. HANDELWIJZE VOOR HET WEER OPNEMEN VAN EEN BEROUWVOL ZONDAAR

1. De zondaar moet zich bekeren.

Ontdek en bespreek. Wat betekent het woord “bekering”? Hoe toont een boetvaardige mens zijn bekering als hij zich voorheen niet heeft willen bekeren?

Aantekeningen. Je bekeren (Grieks: metanoéo) betekent letterlijk “je denken veranderen”. Voordat een zondaar zich bekeert, probeert hij dikwijls eerst zichzelf te rechtvaardigen. Hij gelooft dan dat hij gelijk heeft of wil anderen wijs maken dat hij gelijk heeft! Maar wanneer hij zich echt bekeert, dan *verandert hij zijn denken, erkent* hij dat hij fout is en dat God gelijk heeft. Je bekeren betekent dat je echt *berouw* hebt over wat je gedaan hebt, en *vastbesloten* bent het kwaad te beëindigen. Je bekeren betekent *wegkeren* van het kwaad en je keren tot God en Zijn weg. Je bekeren betekent je denken, houding en gedrag te hervormen!

Lees Psalm 32:1-5. Zo lang de overtreder weigert zijn overtreding (zonde) te erkennen en te belijden, zal God hem niet vergeven en maken dat hij onder zijn zonde lijdt (Zie ook Romeinen 1:18-32; 1 Korintiërs 11:30). Zonde moet erkend en beleden worden.

Lees Spreuken 28:13; Jesaja 57:20-21. Zo lang de overtreder zijn overtreding (zonde) verstopt (verbergt), zal hij niet voorspoedig zijn. Hij zal geen “vrede” ervaren, maar alleen onrust, verwarring, droefheid en allerlei lichamelijke klachten krijgen (Psalm 32:3-4).

Lees Ezechiël 18:21-32; Matteüs 3:6-10; Handelingen 3:19; 26:20. Oprechte bekering is niet hetzelfde als het erkennen en belijden van zonden. De overtreder moet zich afkeren van zijn eigen onrecht en zich keren naar wat recht is in Gods ogen. Hij moet “de vrucht van bekering” tonen en bewijzen dat zijn bekering zijn gedrag veranderd heeft (Lukas 3:8).

Lees Lukas 13:1-5. Nalaten zich te bekeren, leidt tot vernietiging!

2. De zondaar moet bedroefd zijn overeenkomstig de wil van God.

Lees 2 Korintiërs 7:8-11.

Ontdek en bespreek. Wat is het verschil tussen “de droefheid van de wereld” en “de droefheid overeenkomstig de wil van God”?

Aantekeningen. In zijn eerste brief aan de Korintiërs (5:1-5) wijst Paulus de Korintiërs terecht omdat zij nagelaten hebben een broeder die in seksuele immoraliteit leefde, onder tucht te plaatsen. De christenen in die gemeente tolereerden een onaanvaardbare zonde in hun midden! De broeders voelden zich bedroefd over wat Paulus in zijn eerste brief tegen hen zei, maar hebben toch gehoor gegeven en die overtreder uit de gemeente gezet.

In zijn tweede brief aan de gemeente schrijft Paulus dat hij niet bedoelde de broeders in Korinte bedroefd te maken, maar om hen tot verandering van denken te brengen. Hij zei, “U bent bedroefd geweest overeenkomstig de wil van God, zodat u in geen enkel opzicht door ons schade hebt geleden. Want de droefheid die overeenkomstig de wil van God is, brengt een onberouwelijke bekering tot zaligheid teweeg, maar de droefheid van de wereld brengt de dood teweeg.” Paulus was bedroefd dat zijn eerste brief hen bedroefd had, maar hij had geen berouw dat die brief een droefheid en bekering naar de wil van God teweeg gebracht had!

(1) De droefheid van de wereld.

Als de Korintiërs zich niet echt hadden bekeerd, zouden zij gereageerd hebben met een wereldse droefheid. Zij zouden als hypocrieten zichzelf hebben gerechtvaardigd en zelfs bittere beschuldigingen hebben kunnen lanceren. Dan hadden zij zich gekwetst gevoeld door de terechtwijzing van Paulus en de onaangename gevolgen van hun nalatigheid in de gemeente. Zij zouden zich baden in zelfmedelijden in plaats van oprecht berouw. Zij zouden tegen God en zijn onderwijzingen in opstand gekomen zijn in plaats van zich tot God en Zijn Woord te keren.

Esau is een voorbeeld van de droefheid van de wereld. In Hebrëeën 12:16-17 lezen we dat hij zijn geboorterecht als eerstgeborene verkocht had. Pas nadat hij door zijn vader verworpen werd, kwamen er berouw en tranen, maar daarmee kon hij zijn verloren zegen niet terugkrijgen! Zijn berouw en tranen waren niet omdat hij gezondigd had, maar omdat hij iets verloren had!

Saul is een tweede voorbeeld van de droefheid van de wereld. In 1 Samuël 15:17-31 waren zijn droefheid en belijdenis van zonden niet omdat hij berouw had over zijn zonden, maar omdat hij bang was onteerd te worden (dat is, gezichtsverlies zou lijden) voor de oudsten van Israël!

In Lukas 23:29-31 waren de droefheid en geweent van de vrouwen van Jeruzalem niet om het onrecht dat aan Jezus Christus aangedaan werd, maar om het verlies van hun stad en hun gezinnen. “De droefheid van de wereld brengt de dood teweeg.”

Bij het laatste oordeel zullen de niet-christenen, de ongelovige en ongehoorzame mensen ook de droefheid van de wereld vertonen die leidt tot gejammer en tandengeknars in de hel (Matteüs 13:42; Openbaring 6:15-17).

(2) De droefheid overeenkomstig de wil van God.

Maar de gemeente van Korinte was oprecht bedroefd en bewees hun droefheid in overeenstemming met de wil van God in hoe zij reageerden op de terechtwijzing van Paulus. De droefheid die in overeenstemming met de wil van God is, “brengt een onberouwelijke bekering tot zaligheid teweeg”. Deze uitdrukking is moeilijk te begrijpen. De Korintiërs waren al verlost (gered, behouden, zalig). Als zij zich niet hadden bekeert van de grote seksuele immoraliteit in de midden van hun gemeente, dan hadden zij niet hun eeuwige verlossing (rechtvaardiging, behoudenis, zaligheid) verloren, maar wel hun voortgaande verlossing (heiliging en beloning)!

De betekenis hier kan niet zijn dat menselijke berouw leidt tot verlossing (zaligheid) of dat het doel of gevolg van bekering verlossing is. De grond voor verlossing (redding, behoudenis, zaligheid) is nooit wat mensen doen (berouw hebben en zich bekeren), maar wat God doet (Zijn genade, vergeving en acceptatie, aanneming)! De Korintiërs hadden zich bekeerd van hun tolerante houding tegenover ergerlijke zonde in hun midden. De uitdrukking kan beter vertaald worden met: “De droefheid in overeenstemming met de wil van God produceert (Griek: katergazomai) eens en voor altijd (aoristus tijd) (vers 11) verandering van denken over de verlossing.” Het feit dat zij zich bekeerden (hun denken veranderden), bewees dat zij echt verlost (gered, behouden, zalig) waren (zie Matteüs 3:8)! Het is dit feit dat Paulus en Timoteüs bemoedigt!

David is een voorbeeld van “droefheid in overeenstemming met de wil van God dat bekering (verandering van denken)” heeft geproduceerd! In Psalm 51:4-5,12 zegt hij, “Was mij schoon van mijn ongerechtigheid. ... Tegen u alleen heb ik gezondigd ... Schep mij een rein hart, o God, en vernieuw in mijn binnenste een standvastige geest.”

(3) De waardevolle vrucht van bekering.

In 2 Korintiërs 7:11 lezen over de waardevolle vrucht van bekering (van droefheid in overeenstemming met de wil van God): “Want zie, juist dit, dat u overeenkomstig de wil van God bedroefd bent geworden, wat een grote *inzet* (ernst) heeft dat in u teweeggebracht, Ja, wat een *verdediging* (verontschuldiging), ja, wat een *verontwaardiging*, ja, wat een *vrees*, ja, wat een *vurig verlangen*, ja, wat een *ijver*, ja, wat een *bestrafing!* In alles hebt u bewezen zelf rein (onschuldig) te zijn in deze zaak.”

- Inzet (Grieks: *spoudé*). In tegenstelling tot hun eerdere zorgeloosheid en onverschilligheid met betrekking tot de zonde die in de gemeente gepleegd werd, maakten zij nu ernst met de gepleegde zonde.
- Verdediging (Grieks: *apologia*). Verontschuldiging. Zij wilden de zondige zaak weer recht zetten.
- Verontwaardiging (Grieks: *aganaktésis*). Zij waren *verontwaardigd*, niet over de broeder die de overtreding heeft begaan, maar over zichzelf, omdat zij toegelaten hadden dat dit schandaal onbelemmerd mocht voortwoekeren in de gemeente. Zij hadden Gods Naam oneer gebracht.
- Vrees (Grieks: *fobos*). Zij *vreesden* Gods straf en het apostolische gezag van Paulus om hen te veroordelen. “Wat wilt u? Moet ik met de roede naar u toe komen” (1 Korintiërs 4:21)?
- Verlangen (Grieks: *epithésis*). Zij hadden *een vurig verlangen* om weer in het reine te komen met God en weer een relatie van vertrouwen en liefde met de apostel Paulus te hebben.
- Ijver (Grieks: *zélōs*). Zij waren ijverig om Gods eer te herstellen en ook het apostolische gezag van Paulus in hun midden.
- Bestrafing (Grieks: *ekdikésis*). Zij zagen toe hoe vergelding gebracht werd door de schuldige persoon onder kerkelijke tucht te plaatsen (en de valse apostelen die de gemeente waren binnengedrongen, te verwerpen).

Door orde op zaken in eigen gemeente te stellen, hebben zij bewezen dat zij onschuldig (rein) waren met betrekking tot de seksuele overtreding van de ene broeder en de onderwijzingen van de valse apostelen. Zij hadden gehandeld en hebben droefheid in overeenstemming met de wil van God getoond. Het troebel verleden was weer uitgewist en zij waren rein in deze zaak.

Maar is het wel goed om mensen te motiveren met “vrees” in plaats van “liefde”? Zowel God in het Oude Testament als Jezus Christus in het Nieuwe Testament hebben mensen dikwijls gemotiveerd met vrees voor het komende oordeel, tenzij zij zich bekeerden. Als jij mensen waarschuwt dat hun huis bezig is af te branden, dan motiveer je hen met vrees en dit is dikwijls de enige manier om mensen tot actie te bewegen en weg te vluchten van het dreigende gevaar! Gods volmaakte liefde sluit nooit zijn volmaakte gerechtigheid en heiligheid uit! En de volmaakte liefde van God sluit nooit een gezonde dosis vrees of “ontzag voor God” uit (Spreuken 1:20-33)!

3. Terugkeer en herstel van een boetvaardige zondaar.

Lees Lukas 15:17-24; 17:3; 2 Korintiërs 2:5-11; Hebreeën 8:12.

Ontdek en bespreek. Hoe laat een gemeente een boetvaardige overtreder terugkeren en herstellen?

Aantekeningen.

(1) Tucht betekent terechtwijzen en straffen met het oog op de terugkeer en herstel van een boetvaardige zondaar.

Tucht is een soort straf. Maar het doel van deze straf is niet om onze boosheid op de overtreder af te reageren, maar om de overtreder te herstellen. Het doel van tucht is om de overtreder tot zijn zinnen te brengen, zich te bekeren, zijn gedrag te veranderen en hem weer terug te brengen tot gehoorzaamheid aan Jezus Christus! De gemeente moet altijd een overtreder die zich bekeert weer opnemen en herstellen. In 2 Korintiërs 2:5-11 leert de apostel Paulus de gemeente wat bij het herstel van een overtreder komt kijken. Natuurlijk stemt de zonde van de overtreder de hele gemeente tot droefheid. Door tucht uit te oefenen, straft een bevoegd christen of de gemeente de overtreder. Als de overtreder zich bekeert, dan moet de gemeente hem vergeven, hem bemoedigen en hun liefde voor hem bevestigen.

(2) Vergeef de boetvaardige zondaar.

In Lukas 17:3 beveelt Jezus Christus, “Als nu uw broeder tegen u zondigt, bestraf hem. En als hij tot inkeer komt, vergeef hem.” Een mens die zich erg schuldig voelt of zich diep schaamt voor de overtreding die hij begaan heeft, heeft een grote behoefte aan vergeving van God, vergeving van de mensen tegenover wie hij een overtreding heeft begaan en vergeving van de gemeente waartoe hij behoort die hij met zijn overtreding aanstoot gegeven heeft.

In Matteüs 6:14-15 leert Jezus Christus, “Want als u de mensen hun overtredingen vergeeft, zal uw hemelse Vader u ook vergeven. Maar als u de mensen hun overtredingen niet vergeeft, zal uw Vader uw overtredingen ook niet vergeven.” En Efeziërs 4:32 leert, “Wees ten opzichte van elkaar vriendelijk en barmhartig en vergeef elkaar, zoals ook God in Christus u vergeven heeft!” Christenen moeten een boetvaardige zondaar vergeven precies zoals God al hun zonden vergeven heeft! Wanneer christenen iemand vergeven heeft, horen zij nooit meer over die overtreding te spreken (Hebreeën 8:12)!

(3) Bemoedig en bevestig de boetvaardige zondaar opnieuw.

Christenen moeten de boetvaardige overtreder behandelen zoals Christus ons allen behandelt wanneer wij ons van onze zonden bekeren. Christenen moeten de boetvaardige overtreder bemoedigen, zodat hij niet door al te grote droefheid verteerd wordt (2 Korintiërs 2:7). En christenen moeten de boetvaardige overtreder weer opnieuw in hun liefde voor

hem bevestigen door zijn lidmaatschap te herstellen en weer vertrouwelijk met hem om te gaan. Let op hoe de vader met zijn verloren zoon omging toen hij weer gevonden werd (Lukas 15:17-24)!

4. Het herstel van een boetvaardige leider.

(1) De vraag of een boetvaardige leider weer mag leiden.

Dit gedeelte gaat over een oudste of andere christenleider die een overtreding heeft begaan en daardoor uit zijn ambt gezet werd of zelfs zijn lidmaatschap aan de gemeente kwijtgeraakt is. Als hij oprecht berouw heeft, zich bekeerd heeft en zijn leven hervormd heeft, mag hij dan weer een ambt in de gemeente bekleden of niet?

Dit is een erg gevoelig onderwerp onder christenen. Behalve de bovengenoemde punten wordt dit punt niet verder in de Bijbel besproken.

(2) Christenen die een boetvaardige leider niet meer in zijn ambt willen herstellen.

Sommige christenleiders zijn van mening dat een christen leider die in seksuele immoraliteit betrokken was, voor eeuwig van het leiderschapsambt geschorst moet blijven. Hij mag wel in zijn lidmaatschap hersteld worden (en dus ook deelnemen aan het Avondmaal), maar hij mag nooit weer een oudste (priester) of ander leider worden.

(3) Christenen die voorstander zijn van het herstel tot een leiderschapsambt na een proeftijd.

Andere christenleiders geloven in Gods kracht en genade om te vergeven en gebroken levens radicaal te hervormen door bekering en heiliging. Zij zijn van mening dat er uitzonderingen kunnen zijn op de algemene regel dat dergelijke overtreders niet een ambt in de gemeente moeten bekleden. Als er heel sterke bewijzen zijn dat zijn leven over een aanzienlijke periode (zeg vijf jaar) veranderd is, dan mag hij weer in aanmerking komen voor leiderschap in de gemeente.

God heeft de profeet Mozes hersteld nadat hij een moord gepleegd had (Exodus 2:11-12; Exodus 3:10). God heeft de kracht van de richter Simson hersteld nadat hij zijn nazireeërgelofte gebroken had (Richteren 16:17-30). God heeft koning David hersteld nadat hij overspel en moord gepleegd had (2 Samuël 11:1 – 12:14). God heeft koning Manasse hersteld nadat hij Israël in grove afgoderij, hekserij en spiritisme gedompeld had. “Spiritisme” is het geloof dat de gestorven geesten van mensen kunnen verschijnen aan en communiceren met nog levende mensen door middel van mediums en spiritistische seances (2 Kronieken 33:1-16; Leviticus 19:31).

1 Timoteüs 5:19-20 spreekt over de openbare terechtwijzing van een oudste, maar niet om hem voor altijd uit elke verantwoordelijkheid te schorsen.

(4) Het finale besluit.

De oudsten van een gemeente horen hun besluit aan de Bijbel te toetsen. Niettemin moet een gemeente zich neerleggen bij het besluit van de raad van oudsten (Hebreeën 13:17).

D. RICHTLIJNEN VOOR HET UITOEFENEN VAN TUCHT

1. Het onderscheiden van problemen.

Introductie. Ten einde een overtreder (zondaar) terecht te wijzen, moet je eerst feiten verzamelen die je helpen het eigenlijke probleem te begrijpen. Je moet kunnen onderscheiden tussen het voor de hand liggende probleem en het onderliggende probleem (Engels: *the surface problem* and *the root problem*).

(1) Het voor de hand liggende probleem.

Het voor de hand liggende probleem is de zichtbare handeling of reactie die gepaard gaat met bepaalde woorden, houdingen, gevoelens en het gedrag van de overtreder. Bijvoorbeeld, hij roddelt over zijn broeder, omdat deze broeder iets tegen hem misdaan heeft.

(2) Het onderliggende probleem.

Het onderliggende probleem zijn de verborgen gedachten, houdingen en gevoelens die aan de basis liggen van het werkelijke probleem van de overtreder. Bijvoorbeeld, hij is verbitterd (onvergevensgezind) tegenover zijn broeder.

(3) Een oefening in het onderscheiden van problemen.

Ontdek en bespreek. Wat is het voor de hand liggende probleem en het onderliggende probleem in de volgende Bijbelgedeelten?

Aantekeningen.

Lees 2 Kronieken 33:1-6,21-22. Het voor de hand liggende probleem van koning Amon was dat hij betrokken raakte met de verkeerde soort mensen, in het bijzonder afgodendienaren. Zijn onderliggende probleem was dat hij uit een gebroken huisgezin kwam waar zijn vader ook een afgodendienaar was.

Lees Psalm 32:1-4. Het voor de hand liggende probleem van de Psalmist is dat hij niet kon slapen, geen energie had en ziek werd van al zijn zorgen. Zijn onderliggende probleem was dat hij zich schuldig voelde over een of andere zonde die hij begaan had.

Lees Matteüs 22:23,29. Het voor de hand liggende probleem van de Sadduceeën en andere godsdienstige groeperingen in de wereld is dat zij valse leerstellingen aan mensen leren. Het onderliggende probleem is dat zij niet weten wat de Bijbel leert!

Lees Markus 7:1-9. Het voor de hand liggende probleem van de Farizeeën en sommige gemeenten is dat zij veel door mensen gemaakte wetten (regels) leren en de christenen kritiseren dat zij zich niet aan deze wetten (regels) houden. Het onderliggende probleem is dat zij de Bijbel en wat de Bijbel leert losgelaten hebben ten einde vast te kunnen houden aan hun wetten (regels, tradities) die mensen of kerkgenootschappen in de loop van de eeuwen gemaakt hebben.

Lees Lukas 8:11,14. Het voor de hand liggende probleem is dat de mensen die het Woord van God in een verdeeld hart opnamen, onvolwassen en onvruchtbaar bleven. Het onderliggende probleem is dat de zorgen, rijkdom en genietingen van het leven Gods Woord in hen hebben verstikt.

Lees Lukas 18:18,22. Het voor de hand liggende probleem is dat de rijke jongeman niet wist wat hij moest doen om het eeuwige leven te beërven. Het onderliggende probleem is dat hij niet bereid was om zijn liefde voor geld op te geven.

Lees Romeinen 1:18-32. Het voor de hand liggende probleem is dat de heidenen moreel verdorven zijn - zij zijn betrokken in seksuele immoraliteit, afgoderij en misdaad. Het onderliggende probleem is dat zij de waarheid (in de Bijbel) onderdrukken of vervangen door leugens. Seksueel immorele christenen veranderen altijd hun theologie en wanneer een christen zijn theologie (zijn overtuigingen met betrekking tot de Bijbel) verandert, dan is er meestal een immoreel onderliggende probleem.

Lees 1 Korintiërs 3:1-4. Het voor de hand liggende probleem is dat de christenen in die gemeente vleeselijk (ongeeestelijk), jaloers en onveranderd waren (er was geen onderscheid tussen hen en de niet-christenen). Zij maakten ruzie en zaaiden tweedracht (scheiden zich af in sekten). Het onderliggende probleem was dat zij niet tot (volwassen en functionerende) discipelen van Jezus Christus gemaakt waren.

Lees 2 Korintiërs 4:2; Efeziërs 5:8-12. Het voor de hand liggende probleem is dat zij vrijdenkers waren en de boze praktijken in de wereld goedkeurden (goedpraatten). Het onderliggende probleem is dat zij een geheim in hun eigen leven hadden dat zij probeerden te verdoezelen.

Lees Efeziërs 4:13-15. Het voor de hand liggende probleem was dat zij misleid waren door valse leerstellingen. Het onderliggende probleem was dat zij niet opgroeiden tot volwassenheid als christenen en niet hun eigen Bijbelse overtuigingen ontwikkelden.

Lees 1 Timoteüs 1:19. Het voor de hand liggende probleem van deze twee mensen was dat zij hun geloof in Jezus Christus kwijt raakten. Het onderliggende probleem was dat zij een goed geweten hadden verworpen.

Lees Jakobus 4:2-3. Het voor de hand liggende probleem van de hier genoemde persoon is dat hij geen antwoorden van God op zijn gebed krijgt. Het onderliggende probleem is dat hij niet of zelden meer bidt of dat er zonde in zijn leven is (Psalm 66:18; Jesaja 59:1-2; 1 Petrus 3:12).

Lees 3 Johannes 9-10. Het voor de hand liggende probleem van deze kerkleider is dat hij kwaad spreekt over andere christenen (gemeenten of leiders) en andere goede arbeiders uit zijn gemeente weert. Het onderliggende probleem is dat hij de eerste en belangrijkste wil zijn en daarom met machtsmisbruik iedereen onder zijn beheer wil houden.

Lees Openbaring 2:4-5. Het voor de hand liggende probleem van deze gemeente was dat zij niet meer deed wat zij vroeger deed toen zij nog een groeiende en levendige gemeente was. Het onderliggende probleem was dat de gemeente haar eerste liefde voor Jezus Christus had verloren.

2. Richtlijnen voor het uitoefenen van tucht.

Onderricht. De Bijbel geeft de volgende richtlijnen voor het uitoefenen van tucht.

(1) Tuchtig de overtreder met de waarheid.

Matteüs 7:1-2 leert dat christenen veronderstellingen en ongefundeerde oordelen kunnen vellen over andere mensen. 1 Korintiërs 5:12-13 leert dat christenen helemaal geen oordelen moeten vellen over niet-christenen, maar alleen over andere christenen in hun eigen gemeente! Johannes 7:24 leert dat christenen een ander persoon niet mag veroordelen op grond van wat voor ogen is of op de basis van horen zeggen (roddel). Johannes 18:23 leert dat christenen specifieke bewijzen of een getuige moeten hebben over wat er gezegd of gedaan is (de waarheid). Spreuken 18:17 leert dat christenen een zaak nooit van maar één kant moeten beluisteren, maar altijd van beide kanten. 2 Timoteüs 3:16 leert dat de Bijbel de enige standaard voor de waarheid is.

(2) Tuchtig de overtreder met rechtvaardigheid.

Leviticus 19:15 en Deuteronomium 16:18-19 leren dat christenen een overtreder met rechtvaardigheid en billijkheid moeten oordelen. Christenen mogen nooit partijdig zijn of aan bevoorrechting (vriendjespolitiek) doen! Spreuken 17:8,23 leren dat het absoluut verboden is om omkoopgeld of omkoopgeschenken te geven of aan te nemen, omdat deze dingen de rechtspraak verbuigen! 1 Korintiërs 6:11 leert dat christenen een rechtszaak beter voor wijze broeders in de eigen gemeente moeten brengen dan voor een wereldse rechter die niet rekening houdt met Bijbelse principes! Een wereldse rechter heeft een ander waardesysteem en ander belangen en kan niet rechtvaardig oordelen!

(3) Tuchtig de overtreder met fermheid.

Spreuken 27:5 zegt, “Openlijke bestraffing is beter dan verborgen liefde”. Het Griekse woord voor “bestrafing” (Grieks: elenchó) beschrijft verschillende aspecten van terechtwijzing:

- Aan het licht brengen. Volgens Efeziërs 5:11-13 moeten christenen eerst de specifieke overtreding (zonde) *aan het licht brengen*. De overtreder (zondaar) moet duidelijk begrijpen waarover het gaat. Hij moet beseffen dat zijn overtreding (zonde) in Gods ogen verkeerd is.
- Terechtwijzen. Volgens Spreuken 28:23 moeten christenen de overtreder (zondaar) *terechtwijzen* door zijn gedrag af te keuren.
- Weerleggen. Als de overtreder probeert om zijn gedrag te rechtvaardigen of goed te praten, moeten christenen volgens Titus 1:9 zijn argumenten *weerleggen* met de gezonde leerstellingen in de Bijbel. Zij moeten wel de overtreder de kans geven om zijn gedrag uit te leggen. Er kan een goede reden zijn waarom hij zich zo gedroeg. Als christenen een verkeerde aanname of onverdiende beschuldiging gedaan hebben, moeten zij zich verontschuldigen.
- Overtuigen. Ondertussen bidden christenen dat de Heilige Geest de overtreder (zondaar) *overtuigt* van zijn schuld en overtuigt van de ernst van zijn overtreding, zodat hij zich schuldig en beschaamt voelt en verlangt zich te bekeren (Johannes 16:8).
- Corrigeren. Volgens 2 Timoteüs 3:16 moeten christenen de overtreder (zondaar) *corrigeren* door hem de rechte weg te wijzen die hij moet gaan.
- Straffen. Als de overtreder (zondaar) zich verhard in zijn ongehoorzaamheid, dwaasheid, arrogantie en rebellie, of het gezag van de oudsten of ouders uitdaagt (tart), dan moet hij op een gepaste wijze *gestraft* worden (Spreuken 22:15; Hebreëen 12:6; Openbaring 3:19).
Wanneer de zaak in kwestie gaat over het Nederlandse strafrecht (bijvoorbeeld, verkrachting, pedofilie, ontvoering, dwingen tot prostitutie, diefstal, enzovoorts) moet ook aangifte gedaan worden. De kerkraad mag deze zaken niet in de doofpot stoppen.

(4) Tuchtig de overtreder met liefde.

Het doel van tucht is om de overtreder (zondaar) te herstellen. Christenen moeten de overtreder (zondaar) liefhebben door hem onder tucht te plaatsen, maar wel op een Bijbelse wijze. Door niets te zeggen of te doen (geen tucht uit te oefenen), gaat de overtreder (zondaar) zeker ten gronde, zal de gemeente haar geloofwaardigheid in de ogen van de gemeenschap in de wereld verliezen en zal God onteerd worden. Maar als de overtreder (zondaar) zich bekeert, moeten de christenen hem liefhebben door hem te vergeven en in de gemeente terug te nemen en te herstellen.

5	GEBED (8 minuten)	[REACTIES] GEBED IN ANTWOORD OP GODS WOORD
----------	--------------------------	---

Bid met elkaar als antwoord op wat God zegt. Laat iedereen in de kring om de beurt kort (in één of twee zinnen) bidden en naar God toe reageren op wat hij in deze bijeenkomst van Hem leerde.

6	VOORBEREIDING (2 minuten)	[OPDRACHTEN] VOOR DE VOLGENDE BIJEENKOMST
----------	----------------------------------	--

Deel de voorbereiding voor de volgende keer uit op een strookje papier of laten de groepsleden het opschrijven.

1. Toewijding. Wijd je toe om steeds discipelen te maken en de gemeente van Jezus Christus op te bouwen.
2. Verkondig, onderricht of bestudeer de studie over “Tucht uitoefenen” samen met een persoon of een kleine groep mensen.
3. Persoonlijke tijd met God. Houd stille tijd met God uit ongeveer een half hoofdstuk per keer uit **2 Petrus 1-3** en **Judas**. Maak gebruik van het uitgekozen Bijbelvers of de favoriete waarheid methode en maak korte aantekeningen.
4. Memorisatie. (4) Opvoeden in Christus. **Efeziërs 6:4**. Repeteer elke dag de laatste vijf Bijbelverzen die je uit je hoofd geleerd hebt.
5. Bijbelstudie. Bereid de volgende Bijbelstudie thuis voor. **Johannes 18**.
Maak gebruik van de vijf stappen methode en maak korte aantekeningen.
6. Gebed. Bid voor iemand of iets deze week en zie uit naar wat God doet (Psalm 5:4).
7. Houd je aantekeningen over bouwen van de gemeente van Christus goed bij. Doe dat ook met je aantekeningen over stille tijd, memorisatie en deze opdracht.